

2. รูปลักษณะภาษาจีน

ภาษาจีนต่างกับภาษาอื่น ๆ ในปัจจุบันนี้ตรงที่มีไคมีรูปพยัญชนะและรูปสระ แต่ใช้อักษรภาพ เช่น เขียนภาพม้าให้เห็นว่าม้า เขียนภาพปลาให้เห็นว่าปลา แล้วออกเสียงต่างกันไปตามชนิดของภาษา เราอาจสงสัยข้อความที่กล่าวนี้ เพราะอักษร 馬 ที่เห็นมาแล้มีไคมีรูปร่างเหมือนม้าเลย อันที่จริงแต่เดิมอักษรตัวนี้เมื่อประมาณ 5,000 ปีก่อนก็เขียนคล้ายรูปม้า แต่วิวัฒนาการในการเขียนตัวอักษรทำให้กลายเป็นเช่นนั้นในปัจจุบัน ในหนังสือประวัติการสัมพันธระหว่างชาติไทยกับชาติจีน ภาคต้น เล่ม 1 ลิขิต ชุนตระกูลได้คัดลอกอักษรจีนสมัยโบราณเทียบกับอักษรจีนสมัยปัจจุบันไว้ให้เราดูเป็นตัวอย่าง 48 คำ จะยกมาให้เห็นเป็นตัวอย่างสัก 8 คำ ดังนี้

154 ปีก่อน พ.ศ.	578 ปีก่อน พ.ศ.	สมัยปัจจุบัน	อ่านว่า	คำแปล
日	日	日	อ้อ	พระอาทิตย์, วัน
月	月	月	เว้อ	พระจันทร์, เดือน
山	山	山	ซัน	ภูเขา
田	田	田	เถียน	นา
門	門	門	เหมิน	ประตู
魚	魚	魚	หวิ	ปลา
馬	馬	馬	หมา	ม้า
子	子	子	จื่อ	ลูก

คำเหล่านี้หลายคำเราพอมองเห็นได้ว่าเดิมเป็นรูปภาพแสดงถึงสัตว์ เช่น ม้า ปลา หรือสิ่งอื่นๆ เช่น ดวงอาทิตย์ ดวงจันทร์ ภูเขา นา แล้ววิวัฒนาการเรื่อยมาจนเป็นตัวอักษรสมัยปัจจุบันซึ่งอาจมีรูปร่างห่างไกลจากภาพเดิมมากบ้างน้อยบ้าง

อักษรจีนนั้นแม้จะมีมาก แต่ก็มีหลักในการจดจำหรือเป็นข้อสังเกตให้ง่ายแก่การเรียนรู้ได้พอสมควร กล่าวคือ อักษรจีนส่วนใหญ่จะมี "อักษรหลัก" ซึ่งมักจะเป็นหลักพื้นฐานใน-

¹ ลิขิต ชุนตระกูล. ประวัติการสัมพันธระหว่างชาติไทยกับชาติจีน ภาคต้น เล่ม 1. กรุงเทพมหานคร: (ไม่ปรากฏชื่อสำนักพิมพ์), 2512, ใบแทรกระหว่างหน้า 16-18.

การประกอบกับตัวอักษรอื่นๆ ถ้าผู้เรียนรู้ว่าอักษรหลักแปลว่าอะไร เมื่อมันไปประสมกับ-
อักษรอื่นๆเป็นคำๆหนึ่งแล้ว ถึงแม้จะอ่านคำๆนั้นไม่ได้เลย ก็จะได้รู้ได้ทันทีว่าคำๆนั้นมีความ-
หมายเกี่ยวข้องกับอะไร

"เกาเพอ" ใ้ยกตัวอย่างคำภาษาจีนที่ประกอบด้วยอักษรหลักกับอักษรอื่นไว้ในหนังสือ
ภาษาจีนเรียนเร็ว¹ 20 ชุดด้วยกัน จะยกมาเป็นตัวอย่างสัก 2 ชุดดังนี้

木	มู	แปลว่า	ไม้	ใช้เป็นอักษรหลัก
木木	หลิน	แปลว่า	ป่า	
木木	เซิน	"	ป่าทึบ	
木主	จู้	"	เสา	
床	ฉวง	"	เตียง	
椅	อี้	"	เก้าอี้	

แสดงว่าเมื่อใช้ 木 เป็นอักษรหลัก คำที่มี 木 ประสมอยู่ด้วยมักจะเป็นสิ่งที่ประกอบ
ขึ้นด้วยไม้

日	ยื่อ	แปลว่า	พระอาทิตย์	ใช้เป็นอักษรหลัก
早	เจ้า	แปลว่า	เช้า	
明	หมิง	"	สว่าง	
星	ซิง	"	ดาว	
旱	ฮั่น	"	แล้ง	
晶	เจิง	"	โปร่งใส	

แสดงว่าเมื่อใช้ 日 เป็นอักษรหลัก คำที่มี 日 ประสมอยู่ด้วยมักจะเป็นเรื่องเกี่ยวกับ-
ดินฟ้าอากาศ หรือความร้อนแรง ความสว่างไสว อันเป็นคุณสมบัติของดวงอาทิตย์

¹"เกาเพอ" (นามแฝง). ภาษาจีนเรียนเร็ว. กรุงเทพมหานคร: สำนักพิมพ์-
อักษรวัฒนา, 2521, หน้า 1-9.

มีข้อสังเกตอีกประการหนึ่ง คือ ในการนำเอาตัวอักษรมาประสมกันนี้ นอกจากคำที่เกิด-
ขึ้นใหม่จะมีความหมายเกี่ยวเนื่องกับอักษรหลักแล้ว ยังจะต้องมีพยางค์เดี่ยวคือออกเสียง-
ครั้งเดียวด้วย เช่น

木木 หลิน (ป่า) เกิดจาก 木 มุ (ไม้) ประสมกันสองตัวอักษร

木木木 เหมิน (ป่าทึบ) เกิดจาก 木 มุ (ไม้) ประสมกันสามตัวอักษร

日月 หมิง (สว่าง) เกิดจาก 日 ยี่ (ดวงอาทิตย์) ประสมกับ 月 เวี๋ย (ดวง-
จันทร์) ซึ่งต่างก็ให้แสงสว่างด้วยกัน

日日月 เจริง (โปร่งใส) เกิดจาก 日 (ดวงอาทิตย์) ประสมกันสามตัวอักษร